

Meyus Derler

- şiirler -

Yayın Tarihi:

21.04.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşılmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Meyus Derler

Eserleri:

Allah Katında En Mübarek Ben Olsam Gerek

Allah, kendi şiirini
senin gözlerine nakşetmiş,
"Oku!" dediğinde kullarına
şiirini kastetmiş.
Allah katında en mübarek
ben olsam gerek
gözlerini benden başka
kim keşfetmiş?

Meyus Derler

Bekleyelim Mi Kıyameti

Karanlıktan korkan bizler
Güya aydınlıktan korkmayıp da
Güneşe dahi bakamazken
Hala anlamıyor muyuz
Akıl almaz acizliğimizi
Heyhat! Gitme vakti
Hala niyetli misiniz
Bekleyelim mi kıyameti?

Meyus Derler

Biz Mevsimlik Deęiliz

Aşkımız mevsimlik değil,
asırlık;
öyle bir gül ki yok olsun
karanlık;
gel, gel ki, utansın
yalnızlık;
seni sevmek, ah seni sevmek,
ne büyük çılgınlık!

Meyus Derler

Bu da İmtihan Olsa Gerek

Kimimize yaşamak müstehak olduğundan,
Kimimiz yaşamamayı hak etmediğinden dünyaya gelmiş.
Ortak bir dünya da olsa farklı amaçlarla geldiğimizden,
Bize 'birbirimizi anlayamayacağımız' söylenmiş.

Meyus Derler

Dert mi ki Bizdekiler, Susmaz Dilimiz

Bir keresinde
yetişkin bir çocuk
yaş ayakkabılarıyla koşarken
hissetmediğinde asfaltı,
mutlu olmuştu zira,
üşümüyordu ayakları.
Dişlerinin yokluğundan
anlaşıyordu yaşı
Ve az sonra damlayacaktı,
bir parça gözyaşı.

Meyus Derler

Doksanlık Hanım Teyze

Her hastaneye uğradığında
başka uzvundan bir feryat yükselen

her sabah başka bir yanında
bambaşka ağrılar nükseden

eli, kolu ağırlaşmış
emeklemeyi bebeklikte,
yürümeyi emeklilikte bırakmış

başörtüsü kar beyazı
saçlarının üstünde örtülü,
gıdığında düğümlü,

doksanlık hanım teyze!

Yine pencerelerden sarkıtmışsın
gözlerini

kaldırımlar,
bakışlarından sakınmak için
birbirine girmiş vaziyette.

ağzın geviş getiriyor
yaşlılığın eseri,

ellerin kırış kırış,
kaç yıl suda tuttun böyle!

nasıl öldü Kennedy anlat hele,

otuz iki dişin, otuz iki yıldır
dökülmekte

kamburu rükuya mahkum eden
zavallı doksanlık hanım teyze!

Kapı çalıyor sabahtan beri,
üç başlı bir tırpan mı var pencerede!

Acaba vade doldu, Azrail mi geldi ne

Meyus Derler

Dünya Kaç Bucak

Kucak kucak sevgiler
Yalnızca sıcacık anne kucağıydı,
Şimdi hayat sandığın
Dünyanın birkaç bucağıydı.

Meyus Derler

Ey Sevdiklerim

Sevda sözcükleri geçiyor daima aklımdan
Neler ettiniz bana ey sevdiklerim!
Sözde maharetli zannederdim kendimi
Bu kadar mıydı bütün bildiklerim?

Meyus Derler

Gece Gözümü Alıyor

Gecenin
karanlığından
kalbimin
karanlığına
düştüğüm
günden
beridir,
geceye de
güneşe
bakamadığım
gibi
bakamıyorum.

Meyus Derler

Gecenin Gökyüzü Şiiri

gecenin gökyüzünün
neden bu kadar sevdalısının
olduğunu biliyorum!

çünkü gecenin gökyüzü;

kara sayfalı
koskocaman bir defterin
sonsuz dizelik bitmeyen şiiridir!

ve biliyorum
yıldız dediklerimiz de
bitmeyen üç noktalar zinciridir!

biz talihsizler!
ondan bu kadar anlam veririz
gecenin gökyüzüne,

ondan ilham gelir her bakışımızda
çünkü,
gözümüzdeki perde kalkar her temasımızda,

birkaç dize yakalar gözlerimiz kara sayfalar
arasından,
namusu gibi saklar gönlümüzden,
zihnimizden;

ve zihnimiz kendi bulmuşçasına,
bilmeden gözlerinin sonsuz şiirden
bir parça kopardığını,
kendine pay biçer!

gecenin gökyüzünden
koparabildiğimiz her
parça için,
Meyus Derler,
gökyüzü sevdalıları adına,
teşekkür eder.

Teşekkürler!

Meyus Derler

Geldi Gelecek

Hayatın zor olduğunun farkındayız,
Kolay yollardan geğmediğimizin farkındayız her Şeyden öte.
Ve Őunu da biliyoruz ki;
Biz oraya buraya gitsek de,
Her zaman bir melek var peőimizde.
Kimi zaman bize çok yakın;
Kimi zaman uzaktan takip ediyor usulca.
Yani bize bizden daha yakın da olabilirken,
Bize sevdiĐimizden daha bile uzak olabiliyor.
Bilirsiniz ya işte;
Bu meleĐe Azrail deniyor.
Ensenizi kollayın, zira geliyor.

Meyus Derler

Gideyazdı

Gidişime izin verme,
tökezlerim
gülüşünü benle bırak,
çok özlerim.

Meyus Derler

Gitsenize Bayan Yıldız

Son yıldız da mert çıktı,
Gitmek bilmiyor.
Gökyüzüme tırmanıp da,
İnmek bilmiyor.

Meyus Derler

Gökyüzü Kırmızı, Cehennem Soğuk Olsa

Ya diken
olmasaydı gülün
yine olur muydu
bu kadar asil

bir papatya mesela sarı
ya da beyaz olmasa
çimler çok görür müydü
bağrından çıkarmayı
papatyayı

bir bulut yahut bir bulut
simsiyah olsaydı mesela
geceyi
daha mı çok
severdi gündüzden

gökyüzü kırmızı
olsa
yine bu kadar
iç açıcı olur muydu

ya da cehennem
dondurucu olsaydı,
bu denli
caydırıcı olabilir miydi

cennetten de
bir fotoğraf karesi
dünyaya düşseydi
hala bu kadar ister miydi insanlar
gitmeyi,
yoksa meraktan mıydı
bu gitme hevesi

bir hayvan diyelim
ayı mesela
aklı olsaydı
insan kadar
hayvanca yaşamayacağı
kesindi de,
insandan daha
insaınca yaşayabilir miydi
örneğin

her şeyden öte ölümler
bir festival gibi
mutlulukla
olsaydı,
insanlar partiler verseydi,
bu kadar korkar mıydık yine ölmekten

saydıklarım
bir bir gerçek olsa
eminim ki ben dikensiz
gülleri koklarken
elimde tupturuncu papatyalarla
simsiyah bulutların altında
bir gece vakti
cennetin resmini görmezden gelip
cehennemin o buz gibi soğuşunu
hiç hesaba katmadan
bir ayıyla kol kola
bir arkadaşımın ölüm partisinde
seni düşlüyor olurdum.
zira saydıklarım bir bir gerçek olsa da
eminim ki
şu koskoca dünyada
bana en uzak sen olurdun.

ama ben yine de

bir kutsal kitap gibi
seni el üstünde tutuyorum

işte bu yüzdendir ki
sevgi mukaddestir
ve ben
seni seviyorum.

Meyus Derler

Gözler Kalbin Aynasıysa

Gözler kalbin aynasıysa
inanmayın sözlerime,
kırık ayna uğursuzsa,
dikkat edin gözlerime.

Keskin bakışlarım
yüreğimin çehresidir,
kör, hain bıçakların
ustalık eseridir.

Gitgide kırıldığından, kesildiğinden
kan artık akciğerime çiseliyor,
korkmayın,
verem sanmayın hemen,
yalnızca kalbim ağlıyor.

Meyus Derler

Hangi Dünyanın Kızısın

Sen
bilinmeyen diyarlardan gelmiş de
kalbime konmuş gibisin,

iki ayaklılardan ürküp de
bana sığınmış gibisin,

onca vakit göğsüme oturup da
yüz vermediğinden belli;

insanlardan nankörlüğü
fazlaca öğrenmişsin.

Meyus Derler

Helak Etme

Düğünüm dediğin savaşlarda ol da şehit ol ama nerede!
Bir hiç uğruna gidiyorsun bilmediğin memleketlerde!
Binlerce yıllık kanın da akadursaydı ya damarlarda;
Nereden geldiği belirsiz kurşunlar yüzünden asil kanın da yerde!

Aşkla meşkle dertlensin deyu gençlik, tuttuğun nöbetlerde,
Kurda kuşa anlattığın yarine kavuşasın ahirette.
Bugünlerde ah vah edip yarına unutacak bir milletiz biz;
Sen, mübarek hakkını bize helal etme, helak etme.

Meyus Derler

İnsanlığımın Acziyeti

Sessizliğinizi bozun dağlar, tepeler!
Korkarak dikildiğiniz yetmez mi put gibi karşısında
Kendini bilmez insanoğlunun.
Bağırın, inletin ki yeryüzünü;
İrkilsin makineleri geçsin diye,
Sizi delince övünen insancıklar.

Sessizliğini boz güneş!
Sen değil misin ki her seferinde
Karanlık gecelerle savaştan galip çıkan.
Geceler değil mi ki, uyuduğunda ansızın seni enseleyen.
Sense bir konuşsan;
Toplanmaz mı Allah'ın her günü karanlıklarda
Geceyi bekleyen yıldızlar
Senin etrafına!
Ve yine toplanmaz mı, kendini karanlıkta bulduğunu sanan
İnsanoğulları.

Sessizliğinizi bozun sahiller!
Anlatsanıza her vakit şamar yediğinizi dalgalardan.
Ve söylesenize siz olmasanız bir hiç olan dalgaların
Sesinin size çarpınca çıktığını.
Sorsanıza insanoğluna
Neden dalga sesi dediğini.

Sessizliğinizi bozun ağaçlar!
Binlerce yıllık ömürlerinizde;
Anlatsanıza gördüklerinizi şu dünyada.
Haykırsanıza atalarının atasını gördüğünüz insanlar,
Vurduğunda baltaları göğsünüze,
Yahut vursanıza suratına insanoğlunun,
Kendisiyle haşır neşir olduğunuz
Topraktan duyduklarınızı,
Siz niye söylemezsiniz ki,
Toprağın bizi var ettiğinden utandığını.

Ya da durun, her biriniz niyetlenmeden henüz;
Unutmuşum kusuruma bakmayın,
Biliyorum feryat figan ettiğinizi
Fakat;
Siz bilmiyorsunuz,
İnsanoğlunun kulağında mühürle doğup
Yaşadıkça büsbütün mühürlendiğini.
Özür dilerim yine ben haykırdım.
Unutmak istemişim sadece,
İnsanlığımın acziyetini.

Meyus Derler

Kalbimi Geçtim de

Geçen günlerde yine aklımdaydın,
Tüm berraklığınla gözlerimin önünde,
Bütün güzelliğinle güneşe hükmedercesine,
Nice aşkları heba etmiş gibi,
Kleopatra'nın efendisi!

Geçen günlerde yine aklımdaydın,
Sesini duyamadım yine,
O dudaklardan ne kudretli bir ses çıkardı
Kim bilir!
Hangi çağlayanları kıskandırırdu sesinle vücudunun ahengi!

Geçen günlerde yine aklımdaydın,
Gözlerimi bir yere dikmiş, seni düşlüyordum.
Hiç olmadığın kadar uluydun yine.
Hiç olmadığın kadar buğuluydu yüzün.
Belki gözümdeki yaşandı bilmem fakat;
İnan ki üzgünüm.
Bundandır dengesiz duygularım.
Seni sevmeye cüret ettiğim için özür dilerim.
Haydi kalbimi geçtim,
Kabrimi kesin beklerim.

Meyus Derler

Maymunların Matemi

Adı çıkmış maymunların ormanlarda bahtsız
Taşınıyormuş ağaçlardan sincaplar ta uzaklara
Konmaz olmuş kuşlar, maymunların yamacına.
Nedir ahval niyedir bu hal diye sormuş bir karınca.
Arı cevap vermiş usulca, fısıltıyla:
"İnsanlar aslı sandı maymunu, ata dedi ata!
Ondandır ormanımızdaki bu curcuna.
Düşünsene bre kardeş karınca
Yazık oldu bizim maymuncağızlara!"

Meyus Derler

Meşrebimde Nankörlük

Meşrebimde nankörlük en derine işlenmiş
İnsanlığımın şeytanlığına bu kusur da eklenmiş
Bundan ağaçlar, dağlar, bulutlar, kuşlar gibi
Onursuz kurnaz tilki dahi iğrenmiş.

Meyus Derler

Namuslu Karıncalar

Ta ki insanlık çığrından çıkmıştı
O zaman řeytan yok olsa da olurdu.
Artık yaşamayı istemek çok gt
Karınca da namusunu insandan korurdu.

Meyus Derler

Nefret Söylemi

Bak bakışlarımın altında ölüm yatıyor!
Göz torbaları değil de sanki ceset torbaları.
Her gün yeniden ve yeniden altları kazılıyor!
İşin ucundan tut da, hazırla tabutları.

Yalanlarına doydu gözlerim, inanmış gibi yapmaktan yoruldum.
Gönlümde daha da alçalmaman için kaçıp yollara koyuldum.

Bulutlarla hoşbeş edip, dağlara durumu anlattım.
Durup baktılar, yalanlarına, uydurmalarına hayret ettiler.
Bir anda birbirlerine göz atıp, aniden bembeyaz kesildiler.
Ve ben o gün bugündür biliyorum ki;
Zirveleri kardan beyaz değil, hala utanç içindeler.

Yalanlarına doydu gözlerim, inanmış gibi yapmaktan yoruldum.
Gönlümde daha da alçalmaman için kaçıp yollara koyuldum.

Tabutları hazırladıysan, cenazeler her gün yatsı namazına müteakiben;
Gönül penceremden kaldırılır.
"Yatsıda cenaze mi olur?" deme, bunun bir sebebi vardır.
Yatsı önemlidir, gecenin habercisidir, ha bir de bununla beraber:
Unutmamak lazım; yalancının mumu yatsıya kadardır.

Meyus Derler

Paralel Evrende Belki

Birkaç merdiven basamađından,
Sen inerken ben çıkarken,
Attığımız bakışların
Ötesinde bir aşkımız var.
Hiç tanışmasak da
Hiç konuşmasak da
Göz göze gelip
Birbirimize koşasımız var.

Meyus Derler

Sabrın Sonu Selamet

Göze göz konuşur
Dile dil.
Göge yer konuşur,
Cehenneme cennet.
Siyaha beyaz konuşur,
Ağaca toprak.
Şana ben konuşamam,
Ölüm konuşsun.

Meyus Derler

Sana Sormalı Di mi

Hiçbir zaman gelmeyeceksin di mi?

Bakıp da bir kez yüzüme,
Seviyorum demeyeceksin di mi?

Gönlümün kapısına ben seni dikmişken bir de
Şen beni senden içeri almayacaksın di mi?
Üstelik dur durak bilmeden sızlattığın yüreğime dikmişken;
Kapı deliğinden bile bakmayacaksın di mi?

Bazen boynumu büküp üzerine yıktığım omzuma,
Gelip de kuş gibi konmayacaksın di mi?

Benliğimle sınıandığım şu kanı bozuk dünyada,
Ruhuma nurundan üflemeyeceksin di mi?

Fantastik bir delilik yapıp bir kereye mahsus,
Az da olsa bana gülmeyeceksin di mi?

Gözlerime değdirmeye yakıştıramadığın göz bebeklerindeki cennete,
Bir kere beni almayacaksın di mi?

Yok yok o değil de,
Kim olduğumu dahi bilmiyorsun di mi?

Meyus Derler

Sığınacak Dalım Olur musun

Durdurmak zamanı en doyumsuz vaktinde
Ve tekrar tekrar doymamak mümkün olsa ama;
Doyumsuzluğuna doymak mümkün olmasa,
İki çift gözün ve bir olmuş yüreklerimizin.

Devam mümkün olmayan sevdalara tutunmaya!
Yaprak olup sığınacak dal aramaya!

Meyus Derler

Silgimin Bittiğini de Görmüş Oldum

Kalem, silgi, kağıt, defter aldım;
Nicesini elimde eskittim, çizdim, yazdım.
Alnımın terini elimin terine kattım,
En sevdiğim silgimdi, yumuşaklığına kandım.

Silgimin bittiğini yoktur görmüşlüğü. Halbuki;
O kadar yıldır okuyor, yazıp yazıp siliyordum,
Fakat biraz önce ruhumun silgisini,
Kalbime sürte sürte bitirmiş oldum.

Meyus Derler

Son Kez İstanbul

Artık eminim güzelim.
Vur dalgalarını sahillere!
Savur yapraklarını Belgrad'ın;
Okşa lalelerini Emirgan'ın.

Her zamanki gibi selamlasın;
Bütün haşmetiyle boğazı
Ayasofya'yla, Sultanahmet el ele.

Süleymaniye'nin başı kel mi?
O da koşsun Haliç'e.

Galata'yla Kız Kulesi'ni de,
Benim için kavuşturuver.
Beyazıt da şansına küssün;
Ona Dikilitaş yeter.

İstanbul!
Kıskansın Roma, Paris.
Şıkırdat gerdanlıklarını;
Avrupa'yla Asya'nın biricik kızı.

İstanbul...
Gözlerine utançla bakan bir it gibiyim.
Ama artık eminim sevgilim.
Kıçı kırık Anadolu şehrinde aşkı aramak
Benim hatamdı.
Aslında her daim sendeymiş yüreğim;
Aç kollarını son kez, bir daha şans verme bana.
Bir daha başka diyarlarda sevgi beklemek yok,
Yemin ederim.

Meyus Derler

Şeytanla Dünya El Ele Kol Kola

Yanlış zamanda yanlış yere mi geldik,
Şeytanla dünya el ele kol kola,
Ölsün, yaşamak eylemiyle dünyayı yendik,
Umutsuz şehirlerde, kasabalarda.

Kimi zaman yıldızlar koştı yardımımıza,
Kimi zaman bir başımızaydık;
En son pes edecek gibi olsak da,
Şeytanı da yere sermeyi başardık.

Meşhur kırmızı suratını parçalayıp attık!
Sonunda yerdeydi, baygındı, ölü gibi yatıyordu.
Altından bir yüz daha görüldü, şaşırdık;
Bu düpedüz Ademoğluymdu.

Meyus Derler

Tatlı Kandillere Bunu Mu Reva Gördük

Bir zamanlar;
toz toprak yollarda
uzun direkler yerine
tatlı kandiller vardı;
sıcacık kandiller de
insan yürekleri gibi
yerini
soğuk metallere
bıraktı.

Meyus Derler

Üç Nokta Bey

Şairler bilek güreştiredursun
şiir divanında;
gel biz en köşeden seyredelim,

birbirine girmişken
Nazım Hikmet'le Necip Fazıl;
senle tıksıra tıksıra içimize gülelim.

hepsi teker teker çekildiğinde
azgın bir celalle köşelerine,

ben de, yüzündeki en güzel
dizelere bir göz gezdireyim

sonrasında uyuklayıver azıcık şöyle;
senin şairine dua edeyim:

"Yüce Yaradan senden tek muradım vardır,
seninki gibi şiir yoktur bilirim,
e ondan mütevellit;

şiirinde nokta olabilir miyim?"

E olamadım
ne yazık ki çok üzgünüm,
her gece
içli içli ağlıyorum.
artık bilinmeyen karamsar şiirlerde
üç nokta olarak çalışıyorum.

Meyus Derler

Yalnızlık İki Kişiliktir

Yalnızlık iki kişiliktir,
Bir yanda biz, öbür yanda düşüncemiz.
Yalnızlık iki kişiliktir,
Bir yanda biz, öbür yanda hatıramız.
Ve yalnızlık iki kişiliktir,
Bir yanda biz, öbür yanda Toprak Anamız.

Yalnızlığınız sizin,
Düşünceleriniz sizin,
Hatıralarınız sizin olsun,

Ancak mezar yolu göründü mü,
Toprağa bakacak yüzümüz olsun.

Meyus Derler

Yalnızlık Türküsü Tutturmuş Gidiyor

Bunca vakittir nankörlük,
Kısacık bir ömürde,
Upuzun yer kaplar.
Ve milyarlar içerisinde her insan,
Yalnızlık türküsü söyleyerek ağlar.

Yalnız insan...
Derdi saatlere vurmuş,
Akrep ve yelkovanla beraber geziniyor
Ve 12 duraktan her birinde,
Vuruyor tik-takları gönül cevheri.
Gözyaşlarını tutana aşk olsun.
Aşmış engin dağları,
Yalnız insanın dertleri.

Yalnız insan...
Yalnızca yalnızlığının pençesinden kurtulacağı günün
Hayaliyle yaşar ki,
Nankörlüğün daniskası.
Ve bir de ümitsiz sözcüklerle,
Karanlığa sığınma safsatası.

Yalnız insan.
Saat 12.
Çiftlere, üçüzlere yatma vakti.
Ve sen de kıvrılıver şöyle uzunlamasına,
Çek üzerine yalnızlık yorganını,
Ninnin yıldızlar olsun.

Yalnız insan,
Steplerin ortasındaki yapayalnız ağaç dahi yemyeşilken hala,
Seninki de laf mı şimdi.
Keşke Tanrı ayakları ağaçlara yükleyseydi,
Belki kavuşurdu yapraklar birbirine.
Ama bir bildiği olsa gerek,
İki ayaklı olan,
Yalnız insan.
E o zaman?
Sustum, tamam.

Meyus Derler

Yıldız Kayması

aşk hergeleleri gece çayırlarda
sarmaş dolaş uzanırken;
bir yıldızın
dünyayı izlemekten bıkip,
midesi bulanarak kusmaya gittiğini
düşünmeksizin -ki biz adına yıldız
kayması deriz-
sırf Tanrı'ya edilecek dualarda
masum bir yıldızı aracı tutarak
yerli yersiz dileklerine alet etmeleri
romantizmse;

insanlığım adına utanarak
milyarlarca yıldızın kirletilmiş
talihsiz gözlerinden
köşe bucak saklanmayı
kendime bir görev biliyorum.

ve yıldızlar:

sizi beyaz bir noktadan
fazlası bilmeyenleri de,
o dilek sevicileri de
yemin ederim tanımıyorum.

Meyus Derler

Yorgun Argın

Yorgun argın yürüyorum
Hayattan bıkmaya dahi takatim kalmamış.
Göz kapaklarım her defasında
Son kez açıliyormuşçasına bir gayretle
Ağır ağır kalkıyor.
Açılrsa çok mu iyi
Arkasında yorgun argın göz bebekleri
Nereye bakacağını şaşırmış
Nereden sakınmalı kendini?

İnse göz kapakları ebediyen,
Önüne dikilse perde misali,
Çok mu iyi.
Karanlığın içinde bin bir silüet,
Gerçekleşmeyecek hayaller,
Paslanmaya yüz tutmuş fikirler.
Zihnimde dipdiri duran sevgililerim.

Açsam bir türlü, kapasam bin bir türlü.
İyisi mi ben gitmeliyim.

Meyus Derler